

ÓZDI HIRLAP

(FELSŐBORSOD)

HETILAP

Előfizetési ár:		FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS LAPTULAJDONOS: PANCZÉL BÉLA. FŐMUNKATÁRS: TÖRÖK ISTVÁN.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sajószentpéter. hová a kéziratok, hirdetések és díjak küldendők. Kéziratok nem adnak vissza.
Egész évre	8 korona		
Fél évre	4 „		
Negyed évre	2 „		
Megjelenik minden vasárnap.			

Rágalom és korrupció.

(P.) Szilaj vihar száguld keresztül a magyar közélet mezején, magasra kapja fel az utca szemetjét és kidönti az erős tölgyet. Nem kell hozzá nagy kombinatív képesség, hogy az olvasó tisztában legyen azzal, miről van szó e cikk keretében. Szólunk a Polónyi-ügyről is, amelyben megindult a rágalmak kiapadhatlannak látszó áradása és amely egyuttal a korrupciónak oly feneketlen örvényét nyitotta meg, hogy elborzad az, aki belétekint. A korrupció és a rágalom, sajnos, már évtizedek óta hűsége kísérelje a magyar közéletnek, nemcsak a fővárosban, hanem a vidéken is, nemcsak az országos politikában, hanem a közigazgatásban is. Amíg ezektől a lappangó, nagy betegségek a magyar társadalom meg nem szabadul, addig becsületes állapotok itt be nem fognak következni.

Nem akarjuk itt a Polónyi-ügyet politikai szempontokból mérlegelés alá venni, figyelmünket inkább az a csuf mohóság ragadja meg, amelylyel a sajtó és a közvélemény egy része a közügyet pertraktálja.

A helyett, hogy félős, óvatos kézzel nyulnának a beteg testhez, durva kéjjel rántják le róla a kötést, hogy hadd lássa a világ, fényes napfény mellett, mint szivárog, tobzódik a romlott vér.

Egész légiója támadt azoknak, akik tájtévköz szájjal üvöltik a „Feszítsd meg“-et — pedig ezekről kötetekre való korrupciót írhatnánk össze. Az egész botrányban az a legfelháborítóbb, hogy a hangadó uszítók szerepét azok viszik benne, akik hivatásuknál fogva a béke és a szeretet áldásait vannak hivatva ápolni.

No de mindegy! Akár milyen hitvány ember is az, aki a bűnt, a korrupciót leleplezi, ez a sivár tényálláson nem változtat.

A támadás azonban, melyet a sötétben bujkálók a nyílt piacon intéztek, oly mérges volt, hogy nemcsak gyöngye, megtámadott gyökerű tölgyet döntött volna ki, de épét és egészséget is elpusztított volna. A hajsza annyi csuf, sőt ijesztő jelenséget mutatott fel és az izlésnek oly mérvű elvadását tárta elénk, hogy az mélyeséges aggodalomra ad okot. Mert ha így lehet és

szabad irni, üldözni, rágalmazni és hajszolni, akkor nincs az a tisztesség, nincs az a becsület, az a hozzáférhetetlen jellem, amelyet szenzációhajhászásból a sárba ne lehetne tiporni.

Épen ezért nemcsak törvényes intézkedéseket kell tenni az ilyen hallalikk ellen, hanem a társadalmi és politikai vérebeke, akár igazuk van, akár nincsen, vissza kell szorítani és őket lehetetlenné tenni. Magyarország jó hírnevének a külföldön szörnyű módon ártott ez a hajsza, mely ne adj Isten, hogy ismétlődjék, mert az ilyenek alkalmasak arra, hogy megdöntsék a magyar nemzet országfentartó hivatásába vetett hitet. S ha szűkebb hazánkban körül nézünk, észrevesszük, hogy mennyire elvadultnak egyesek a felekezeti gyűlöletől, a konkurenciatól; szövetkeznek az ördöggel, kúfárokat visznek az istenházába, gyaláznak, hazudnak, rágalmaznak. A sötétben dolgoznak, mert ott érzik magukat otthon. A társadalom azonban majd csak kidobja őket.

A letört virágszál.

Írta: Izsó Ferencné.

Kis eibeszélesem forduló évszaka dec. 10. Ez mindig szomorú emlékekkel tölti el lelkemet. E napot rendszeren az Ő emlékének szentelem, kis naplóm füzetek minden évben ezen a napon egy jelmondat vagy egy kis verssel évről-évre megszaporodnak. Ma szinte megdöbbenve vettem észre, hogy már 14 éve és nekem mégis olyan mintha tegnap álltam volna haldokló ágyánál...

Ott a Sajó völgyén, H. faluban, egy új stilben épült nagy ház tágas szobájában, fehér párnák között egy szép fiatal 16 éves leány fekszik; nagy fekete haja vastag fonásban omlik szét a párna rácai közt, fekete szemei lázasan csillogtak s a mint pici piros száját szólásra nyitotta, látni lehetett egy szép fehér fogsort. — „Segítetek!” szölt, „felszeretnékűlni és be-

szelgetnék egy kicsit veletek.” — Feltámasztottuk párnákkal az ő legkedvesebb Erzsikéjével, ki bár jóval idősebb volt, semhogy a néni szót mellőzhette volna, de Ő olyan kedvesen kérte „ugye megengeded, hogy tegezzelek és Erzsikémnek hívjalak.” — Mit ne engedett volna meg, mikor mindig úgy szerette kedves Málkáját; de nem csak neki volt kedves, kedves volt mindnyájunknak, lehetetlen volt őt nem szeretni az ő végtelen kedvessége miatt s olyan aranyos szép lelke volt, mint egy tiszta verőfényes tavaszi nap.

Most láza hihetetlenül lejjebb szállt, 37¹/₁₀ volt, délelőtt 40-en felül, s összefüggéstelenül beszélt, — most, hogy felült olyan nyugodtan kezdett beszélni s én egy percig sem sejtettem, hogy nemsokára itthagynak; Ő maga sem gondolt erre, sőt mondta, hogy jobban érzi magát s az asztalon levő három imakönyv közül

mely állt: Tompa, Olajág; Sárkányi Ifjuság kalauza. Dobos Kereszttyén imák; utóbbi elkérte; én remegve lestem, hogy melyiket imádkozza, a „gyógyuló beteg“-é volt előtte; ez olyan jól esett, hogy immár 5 napja semmi sem érdekelt, lázasan feküdt ágyában, s most gyógyulni érzi magát. Nem hallottam, mit beszélt jó anyámnak az orvos; nekem csak azt mondták, „jobban lesz,” én csak gyermek voltam még, ugráltam, örültem s vártam az Ő jobbanlétét s Ő maga legjobban biztatott.

Vasárnap volt, 1893. dec. 10.; amolyan igazi szép őszi nap; mert december volt ugyan, de még a táj, minden őszi volt s a nap gyönyörű verőfénye beárasztotta a betegszobát. E napon az orvos nem távozott, kibe jött, egyik szobából a másikba sétálgatva, be-be nézett a beteghez, — jó anyámat a legnagyobb részvétellel figyelmeztette a válságos pillanatra

Meggyőződhetik bárki, Szántó Mór és Tsa

hogy téli férfi- és gyermekruháink jósága, valamint olcsósága páratlan.

üzleteink állandó elve „aki készpénzért vásárol, ne szessen tulárakat.”

≡ Ózd, Weiner-ház. ≡

A sajszentpéteri izr. nőegylet bálja.

Azt hitte az ember, a csendes szemlélő, hogy nem Sajszentpéteren van, hanem egy nagy városban, ahol nincs válaszfal. S ha valaki eddigelé a sajszentpéteri társadalmat emlegette, a lehető legrosszabb kritikát gyakorolta és méltán. Egymással ellentétes elemek, körök, félszepségek bénítják a társadalmi érintkezést.

S ime, amit nem tud elérni más, azt eléri a zsidó nőegylet. Ne habozunk kimondani, hogy ezen a bálon több volt a keresztény, mint a zsidó. Jól eső tudat ez, nemcsak azért, mert a bál egy jótékony célt szolgál, hanem különösen azért, mert a város társadalmát itt került össze nemcsak társadalmi, de felekezeti különbség nélkül.

Igy van jól, így hullnak le a válaszfalak, s így becsüljük meg egymást.

A „Sodoma” nagyterme alig bírta befogadni a vendégeket. A vidék intelligenciája, a hatóságok, egyházak, a gentry találkozott egymással.

Csak a korrekt, tapintatos vezetés képes erre, s a Bródy Miksáné úrnő érdeme első sorban a kiváló siker, mely úgy erkölcsi, mint anyagi tekintetben kiválik. Sőt elmondhatjuk, hogy Sajszentpéteren soha még ily sikerült bál nem volt.

A rendezőség mindent megtett a a siker érdekében. Nem is volt panasz, s a mulatságnak nem is akart vége szakadni. Még a déli-előtti órákban is folyt a zene.

A felülfizetők névsorát lapunk legközelebbi számában közöljük.

Szomorúság.

Amíg a nagy urak
Dózsólnak, mulatnak,
És sok milliók meg
Kenyeret se kapnak;
Amíg nem hallgatnak
A kérő szavára,
Aki nem kap szállást
Hideg éjszakára,
Addig az én lelkem
Meg nem nyugszik; harcol!

Amíg van a földön
Özvegy s árva gyermek,
Kiket a hatalmak
Üldöznek, megvetnek;
Míg az igazságot
Tépik, eltiporják,
És a kintlódókat
Rugdossák, kacagják,
Addig az én lelkem
Meg nem nyugszik; harcol!

beálltára. — Én mindent megértettem! — nem tudtam vissza tartani magam a sirástól; de távozni nem tudtam tőle, — Ő észrevette és kérde „miért sirsz?” nem tudtam felelni, végre csinyt követtem el, bekötöttem kezem s mondtam, hogy megégett a kályhánál — most már sirhatam, — Ő szegény nem tudta, hogy érette folyának könnyeim . . .

Alkonyodott; az ablakon át beszűrődött a bucsuzó napsugár utolsó fénye . . . ott álltunk jó anyámmal Málikánk ágyánál, hogy felfogjunk utolsó mosolyát és szemének utolsó nézését. „Jöjjetek, jöjjetek,” mondá „nézd, ott áll apám, én menni akarok, el, el innen.” — Erőlködött, menni akart. — A másik pillanatban erőtlennül hanyatlott vissza, „jó éjszakát,” szólt s mindhármankat megcsókolt. „Elpihenek kissé, csendesen legyetek; mert olyan szépen hegedülnek!”

Ez volt az utolsó szava, többé nem szólt, csak a szemével nézett merően, talán már a lelke odafenn volt s az égi zenét hallotta elköltöző lelkének előre látása. — Még néhány óráig feküdt mozdulatlanul; midőn az óra a 10-et ütötte, az ő drága lelke elszállt mindörökre.

De majd ha eljön a
Szeretet világa,
S megelégedet lesz
A nyomorgók száza;
Majd ha eljő a nap,
Amikor az ezrek
A mindenhatónak
Hálászt rebegnek;
Akkor az én lelkem
Boldog lesz, mosolyog.

Jaj, de szép is lesz majd,
Ha az embereknek
Szívében az önzés
Zord fagya fölenged,
S az isteni szikra
Virága kipattan,
S mosolygós illattal
Nyílik szakadatlan . . .
Akkor még az én sok
Könnyem is fölszárad!

Harsányi László.

HIRK

Február 1-én új előfizetést nyitottunk az az „Ózdi Hírlap”-ra. Felkérjük azon t. előfizetőinket, kiknek előfizetésük február 1-én lejárt, hogy azt mielőbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a lap küldésében e miatt fennakadás álljon elő.

Az „ÓZDI HIRLAP”
(Felsőborsod)
kiadóhivatala.

Hymen. Horkay István sajszentpéteri r. kath. kántor f. hó 9-én vezette oltárhoz Szabó Juliska kisasszonyt. Ugyanekkor esküdt örök hűséget Gergely Lajos Horkay Mariskának. A kettős nász alkalmából a magunk részéről is minden jót és boldogságot kívánunk.

Piknik. Az ózdi tiszti kaszinó múlt hó 26-án fényesen sikerült piknikes táncmulatságot rendezett, melyen az ózdi társadalom nagy része megjelent. Rég volt ily sikerült és kedélyes összejövetel a kaszinóban. A fényes és pedantériával felterített asztalok, a felszolgálat és minden egyes mozzanat a rendezőség legnagyobb körültekintését árulták el. A rendezés körül, Zorkóczy Samunéval az élükön, Szontagh Pálné, Ábel Gyuláné, Rajzinger Imréné és Steinhöbel Lajosné hárgadoztak. A táncmulatság a legjobb kedélyhangulatban egész reggelig tartott.

A nádasdi tiszti kaszinó f. hó 2-án szintén hasonló mulatságot rendezett, amelyen Ózdról is többen vettek részt. Az estély oly családiasan kedélyes volt, hogy még az idegenek, illetve

Ott feküdt a ravatalon. Egyszerű szép fehér ruhában, fehér szallag-csipkével díszítve, fején mirtuszkoszorúval, kezében az ő kedves kis pici imakönyve, mit még első gyónás s áldozásakor kapott; egy szál füveházi virág van még kebléhez illesztve, letörve száráról, hogy jelképezze az ő korai elmulását; Ő is olyan letört virág volt, még 6 nap előtt életerősen, vidáman járt-kelt, most ime itt fekszik letörve, elhervadva a legszebb évében.

Néztem, néztem, sokáig hosszasan, szótlanul; nem panaszkodtam, nem sirtam; de lelkem össze volt zuzva; de végre is megnyugodtam, a mint szemem az Ő jéghideg mosolygó ajkán nyugodt meg, — gyermek voltam, de úgy gondoltam, talán Ő boldogabb, mint itt lett volna hisz mosolylyal ment a dicső mennyei hajlékba! . . .

Fájt nagyon, talán jobban mint kifejezni tudtam, hogy Őt elveszítettem; de nem, Ő még most is él szívemben és örökké élni fog emlékeim között!

Megnyugszom, hisz mindnyájan oda megyünk, s majd egykor fel is támadunk!

vendégek is egészen otthon érezték magukat, amiből csak az következhetik, hogy a mulatság egészen fesztelenül folyt. A tánc a késő reggeli órákba nyulott.

Az ózdi olvasó-egyleti dalárda a szokásos farsangi hangversenyt f. hó 10-én tartja meg. A mulatságosan összeállított meghívó itj. Papanek Dani stílusában készült, amelynek elolvasása már maga is jókedvre hangolja az embert.

Az ózdi tiszti kaszinó f. hó 16-án tartja évi rendes közgyűlését.

Az ózdi takarékpénztár részvénytársaság f. évi február 13-án d. u. 2 órakor, saját helyiségében tartja II. évi rendes közgyűlését s részvényeseinek zárszámadását 1906. évről már megküldötte. Elmulasztathatlan kötelességünknek tartjuk, hogy habár röviden is, de ne ismerlessük ezen fiatal, de nagy jövőnek eleibe néző pénzintézet évi mérlegét. Első tekintetbe feltűnik, hogy ezen fiatal s kezdő intézet mindjárt az első évében oly szép eredményt ért el s a bizalom oly eklatáns példáját mutatta fel, a mi a ma gomba módra nőző pénzintézeteknél a legkritikább esetek közé tartozik, — mert mi a fejlődés legnagyobb jelenségének tartjuk azt, ha a közönség bizalma fordul egy intézet felé, hogy ezen intézet az egész vidék bizalmát megnyerte, bizonyítja az, hogy betétállománya ma is az 550,000 koronát érte el. — Évi mérlegszámlája 763,150 korona. Veszteség-nyereség számlája 37,107 kor. Elért tiszta nyeresége 7678 korona, mely összegből már az első évben 5% osztalékot nyújt részvényeseinek, a tartalékalapra pedig 5% helyett 16%-ot helyezett el. Hisszük, sőt biztosnak tartjuk, hogy a barkóságon ezen hézagot pótló intézet, humanus eljárása mellett, rövidesen nagyra fog nőni s különösen a gyári munkásságot takarékosagra fogja szoktatni.

Karambol. F. hó 4-én az este fél 8 órakor Dobsina felől érkező személyvonat rossz váltóállítás következtében a bánrévei állomáson egy tehervonatra ütközött, szerencsére haláleset nem történt, többen megsebesültek.

Elveszett a sajszentpéteri izr. nőegylet bálján egy tollas legyező. Aki tévedésből elvitte, sziveskedjék azt Bródy Miksa hitközségi elnök urnak átadni. Aki esetleg megtalálja, illő jutalomban részesül.

Az ózdi m. kir. csendőrőrs működése s az előfordult és kiderített büntetendő cselekmények-ei 1906. évről.

Lopás 78, testi sértés 64, ember élete elleni büntettek 9, gyujtogatás (tüzeset) 13, más-vagyonának megrongálása 10, jogtalan elsajátítás 5, magánlak megsértése magán személyek által 4, rablás 2, rágalmazás, becsületsértés 12, orgazdaság 2, szemérem elleni büntettek 4, sikkasztás 1, kir. járásbíró és közigazgatási hatóság hatáskörébe utalt kihágások esetei 130. Az ezen előfordult büntetendő cselekményekért az igazságszolgáltatásnak 824 egyén lett részben átadva, részben följelentve.

Bankbukás. A hitelszövetkezetből átalakított csanád-apácai népbank vezérigazgatóját, Bartha István plébánost, 84,000 korona elsikkasztása miatt letartóztatták. A vizsgálat a népbankban még folyik s általános az a vélemény, hogy még ennél is sokkal nagyobb hiány lesz.

Egy tiszteletteljes kérés az ózdi róm. kath. egyház vezetőségéhez. Nagy a mi bajunk, mélyen tisztelt egyházi gondnokság. Nem tudunk eligazodni, hogy tulajdonképpen mikor van reggel, dél, vagy este. Nem tudjuk, mikor kezdjünk hozzá a napi teendőkhöz, mert már körülbelül két hónap óta különös játékot űz velünk

a toronyóra. Megtörtént, hogy délben kimenni szándékoztunk a hivatalból s halljuk, hogy a toronyóra 4-et üt, szaladozunk, mert a levek már bizonyára elhűlt s kikapunk az asszonytól. Hazaérve látjuk, hogy a toronyóra megint csalafintáskodott. Hát a múlt éjjei aludni nem tudtam s minden óraütést megszámláltam a toronyórán. 16 óraütést számoltam, míg végre elnyomott az álom, de álomom sem volt nyugodt, mert mindig az órát számláltam álomban is, reggel ismét óraütésre ébredék fel s újra számolni kezdem, hármát ütött, ugrom fel s dühösködöm, hogy egész délelőttöm oda van, míg szemem a falon függő órára tekint s látom, hogy ezen csak 7 óra. Hát, kérem alássan ha ez soká így megy, legcélszerűbb lesz a harangozót az ablakba állítani, hogy kiabálással helyesbitse az óraütést, mert ez így nem tarthat soká. Ha óra, legyen óra, ne bolondítsa a szegény embert.

Fiatal, 16 éves szép leány levelezni óhajtana intelligens úrral. Később személyes ismeretség. Levelek a kiadóhivatalba küldendők s azok csak a hirdetési nyugta ellenében vehetők át. Cim: „Szép és fiatal,” Sajószentpéter, „Ózdi Hírlap” kiadóhivatala.

Kiadó lakás.

1 utcai szoba, konyha és hozzávaló mellék-helyiség 1907. év április hó 1-től kiadó Ózdon

Goldstein Nándor órásnál.

Ugyanott egy takarítónő felvétetik.

PLETYKÁROGVAT.

Hajrá! Ez a jelszó most Ózdon a klerikális párt kicsiny táborában. A szellemi harcot, a toll csatáját nem tudta felvenni a fekete had, hát neki rontott az egyéni becsületnek, meg a kenyérnek; sajnálják tőlünk a gyékényt fekvőhelyül, s a fekete kenyeret, mit a véres verejték szerez. Ideális és isteni rendeltetéssel bíró emberek káromkodnak; az emberszeretet, a betegek és haldoklók patrónusa is beáll a fekete seregbe; gyaláz, piszkol, s midőn az egyenes, becsületes férfi kiáll a placra s kérdőre vonja: behúzza a behúzni valóját, s letagadja a csillagos eget. Csak hátulról mer támadni, mint a gyáva betyár, aki nagy hős a zárt ülésben, de az asztal alá buvik, ha kérdőre vonják. S mily csodálatos, hogy a fekete seregnek egy kálmista ember adja az információt; felfordul a világ; egy-két potya ebédért eláruljuk az Istent, a vallást, a mindennapi érintkezést; még megérjük, hogy az ózdi szűzmáriát Schwarc Lipót fogja megvédelmezni a sok megvadult atyafi ellen.

A fiánc és a pezsgő. Ez a kettő nehezen egyeztethető össze, mert a fiánc lényegéből bizony nem telik pezsgőre. De az a két m. kir. pénzügyőri vigyázó, akik Arlóban egy szatúcsot megfojtottak, nem gondolt a gonddal. Bementek Ózdon a tulipán-kávéházba, s mindjárt egy parti karambolt játszottak 2 üveg pezsgőbe. A kávék kezeit dörzsölte, mélyen meghajolt a szesz-örök előtt, s a pezsgő folyt. Az üveg durrant, a „pukkanós-bor” habzott, a kaszirnő nagyságos úrnak hívta őket, s a fiánc beruggott. Am a szemfütes csendér neszt vette a szokatlan durrogásnak, s összeférhetetlennek találván a pezsgőt fiánccal, meginvitalta őket Sajószentpéterre a vizsgálóbíróhoz. — Istenem, milyen is a sors! Ha ez a két csendőr rogyásra issza

a bort, csendőr nem tudta volna meg a bűnüket, de nekik mindjárt pezsgő kellett. S ha ezen a dolgon eltűnök, az jut eszembe, hogy az egyszeri zsidó, mikor már jól beruggott, így kiabált: „éljen az Isten!” s kinevették. Da ha csak azt kiabálta volna, hogy „éljen a pápista goj!” nem nevétek volna ki.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

H. L., M. J., D. R. Résztvételük jól esett, köszönjük!

Fekete sereg, Ózd. Nagyon erős, nem közölkető. Inkább békülünk már, s ne bántsuk egymást. A személyes gyűlölség nem vezet jóra, de az ön cikke tele van személyes gyűlölettel. Jól esik, hogy pártunkra kel, — de legyen vége a személyi háborúnak. A közönség is megunja a folytonos torzalkodást.

S. L., Ózd. A fenti üzenet Önnek is szól. Ne szítsuk tovább a szenvedélyeket. A bpesti lapokat nem érdekli az ilyen vidéki civakodás, tehát ne is tegye közzé. Mi sajnálunk legjobban, ha az úr nem állná szavát, s a békét megbontaná. Hivatása béke, a szeretet, s ha személyünkben nem támad, mi se adjunk okot arra. Üdv.

V. L. Mai vezércikkünk bőven tárgyalja; ne foglalkozzunk többé vele; a közönségnek unalmas, nekünk meg kellemetlen.

Egy levél.

Asszonyom, a mélység széléről írom e sorokat. Holnap már nem tudnám leírni. Érzem. Fáradt vagyok. Le is buknék egyszerre — fájdalmas, nehéz eséssel — a mélybe, melynek sötét éjjelibe pedig oly nyugalommal tekintek, ha nem volna egy jó, öreg barátom, ki hosszu utamon gyöngédséggel, szeretettel támogatja ingatag lépéseim. Oh, ha tudná, asszonyom, mennyire ragaszkodom e csontkezü öreghez, ki olyan szeliden biztat, hogy milyen jó lesz odalenn, hol megnyugodhatok békén, csendesen. S én hiszek neki, hisz oly fáradt vagyok.

... Önről emlékezem, asszonyom. Elfonyyadt testem idegeit felveri az órák emléke, miket önnel töltöttem el, hidegülő tagjaimon átrezeg a sok gyönyör kéjes melege, miket ön mellett éltem át. S mégis úgy reszketek egész testemben, kezem hideg, fázom...

Felyer az emlékezet. Az első órától az utolsóig. Mikor megismertem, mikor még én is fiatal, egészséges voltam, erős a testem, a lelkem.

Azóta — óh, ha látna most, asszonyom — itt ülök asztalom előtt, párnákkal feltámasztva, mint egy elvénhedt aggastyán. Gyertya ég előttém. Lángja egyenesen áll, egy gyöngye resz sem támad kicsiny szobámban s én belebámulok a lángba, bele a csendbe. Oh, ha látna, asszonyom, szép arcom (maga mondta, hogy szép) kiaszott, sápadtabb a gyertya lángjánál, sze-

mém beesett, lábaim roskadnak, fáradt vagyok. — De nem panaszkodom. A végtelen csend első lehellete, mely itt lebeg körülöm, kibékít és enyhületet ad kimerült testemnek. De nem a lelkemnek... Agyamnak sejtjeiben egy titkos erő tombol szüntelen s megfeszíti a szétpattanásig. Minden érszálban tűzfolyamként lüktet a vér, örült gondolatok rohannak át lelkemen!

Hasztalan! Csak egyet tudnék legalább megérteni. Ott ültem ön mellett sokszor, nagyon sokszor. Mély szemei rajtam csüggték és én beszéltem fiatal lelkem egetvivő terveiről, eszmékről, hírről, dicsőségről. S önnek, asszonyom, nem volt egyetlen szava sem, mely megerősítette volna hitemet, felemelte volna lelkemet, nem buzdított, nem lelkesített, csak nézte, nézte arcomat, aztán magához vont örült szenvedélyvel, piros ajkamra rátapadt forró szája s én nem szóltam semmit, hisz én is szerettem akkor önt... én is... Karom átfogta hullámos nyakát, ajkam szívtá ajka mérgét.

... S most itt ülök. Csendben, mozdulatlanul. Csak agyam nem nyugszik. Homlokomra kívül a forróság, a verejték, mintha valami tűzkohóban cyclopsok pörölye döngötné az érczet, minden csapás egy-egy örületbe hajtó kérdés, melyre — hasztalan — felelmi nem tudok. Fáradt vagyok...

Gyakran álmodom... Villámok cikkáznak, mennydörgés morajlik. Hullámok tombolnak körülöttem s én lenge csónakban ott állok szilárdan a feldühödött hullám tetején. Sajkám nem ing, kezem pusztuló emberéletet ment... Majd ismét előttem tengernyi sokaság. Ott állok előtük büszkén, rendületlenül; lelkem gondolatóriásai megrázzák az agyak, szivek eltompult hurjait s eszméim ereje világot dönt és terem...

Aztán felébredek s a nagy, lelkest betöltő álmokból nem marad meg semmi, csak a retentő, az iszonyu valóság, az álmos fáradság mindenfelé...

Ilyenkor — Isten tudja miért — mellemet megrázza az elfojtott keserű zokogás, elkezdek könnyezni s a sirás lecsendesíti, megnyugtattja lázongó lelkemet... Oh, asszonyom, az én szép, erős lelkem sir belé az enyészet, a pusztulás e csendes éjjelibe...

De nem vádlok, nem panaszkodom. Ez utolsó óráim nem illenek. Az elmúlás gondolata kiengesztel mindent, kibékít mindennel. S én szerettem önt, asszonyom, szerettem... Mégis most (engedjen meg ez őszinteségért), mikor a pihenés, a nyugalom örök útján elindulok, úgy szeretném kioltani annak a rég kapott, utolsó csóknak tűzét, mely égeti szüntelen halavány ajakamat... Bocsásson meg ezért, asszonyom, egyetlen vágyam: az örökkévalóság mélyébe tisztán leszállani.

Bocsásson meg e hivatalos sorokért is s küldjön egy virágszálat koporsómra, de temetésemre ne jöjjön el... Ott ne legyem... Pihenni akarok... Fáradt vagyok...

Jó éjt, asszonyom!...

Epsilon.

Hazai iparcikkek!

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtéktetésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshová fordulna, minden stílu butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort **jó minőségben és olcsó áron.** — Kárpitos műhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű, legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből.

Eladásnál hitelt nyújtok igen előnyös részletfizetésre.

Épületfa, tűzi fa, téglá, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok.

Az „ANKER” élet- és járadék biztosító társaság főügynöksége.

Weiner József, Ózd, az állomás mellett.

Az Ózdi Takarékpénztár R.-T.

Kölcsönöket ad:

Kezesség vagy betáblázás mellett kötvényekre és váltókra.

Hitelt nyújt:

Folyószámlai elszámolásra, érték-papirokra, arany- és ezüsttárgyakra.

Állandó betétek

után fizet 5 százalék kamatot.

Pénztárhelyiség: a Botta-féle emeletes új épületben. — Hivatalos órák: d. e. 9 órától 12 óráig, mikor is be- és kifizetések eszközöltnének, délután csakis tárgyalások kölcsönügyekben.

Figyelemre méltó,

Hogy egy liter finom rum egy csomag teával együtt csak 1 frt. Továbbá ajánlhatok finom szilvoriomot, borovicskát és különféle likőröket, jó Érmelléki borokat, gyógyborokat, pezsgőket, különféle ásványvizet stb. Fűszer- és csemegeárak csak

Stefankó János kereskedésében Ózdon

kaphatók a legjobb és legtisztább minőségben, hol nagy választékban vannak kávék, rizsek s minden a háztartásban előforduló cikkek, továbbá sajtok, heringek, felvágottak, konzervek stb.

Bent a községben a keresztény fogyasztási szövetkezet jelenlegi helyiségei, április 1-től hasznosbérbe kiadók. Az épületben van 3 üzlethelyiség, egy raktár, öt pince, két szoba és egy konyha. Értekezni lehet a tulajdonos **Nagy Józsefné** ózdi lakossal.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrászati cikkek, u. m. copfok, uri- és női parókák, továbbá készítek méretek szerint uri- és női egész parókákat, frufрукat, einlagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.

Amidőn a nagyérdemű közönség szives pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljen.

Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

48 sz.
tk. 907

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a budapesti kir. kereskedelmi és váltótörvényszéknek 1906. évi 11039. számú végzése következtében dr. Plech Mátvás ügyvéd által képviselt Beck és Gergely cég javára ifju Inczédi József ellen 760 kor. s jár. erejéig 1906. évi december hó 29-én fogatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 2640 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: benzín motor, egy emelőgép, cséplőgép nyilvános árverésen eladottnak.

Ezen árverésnek a sajoszentpéteri kir. járás-bíróság 1906. évi V. 1032/2. sz. végzése folytán 760 kor. tőkekövetelés, ennek 1906. évi november hó 15. napjától járó 6 százalékos kamatai és eddig összesen 112 korona 70 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Sajóvelezden 1907. évi február hó 14 ik napjának délelőtti fél 9 órája határidőül kiűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly figyelemztetéssel hivatnak meg, hogy az érin-tett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. § a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is, el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sajószentpéter, 1907 február hó 3.

Kollárik Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Női felöltők és gyermekruhák.

Hadd tudja meg a világ,

hogy áruraktáramat, melyet már átköltözésem alkalmával tetemesen megnagyobbítottam, most

ujjonnan berendeztem.

Tisztelettel felhívom tehát a n. é. közönség b. figyelmét arra, hogy a szükségleteit legjobban üzletemben fedezheti, amennyiben mindentől a legszebb, legfinomabb és legolcsóbb áruk dus választékban állnak rendelkezésére. Különösen nagy választékban vannak: **legfinomabb angol szövetek, jó minőségű barchettek, u. m. hermelin-, flannel-, zsinór- és tennis-barchettek, valamint a hozzávaló diszek, bélések és mindennemű kellékek.**

Csipkefüggönyök, szőnyegek, paplanok, valamint ágys és asztalterítők nagy választékban.

Női, férfi- és gyermek-fehérműek, valamint cipők és kalapok nagy raktára.

Továbbá ajánlom a legdivatosabb gallérokat, kézelőket, nyakkendőket, zsebkendőket, télikendőket, fűzőket (Mieder), bőrkeztűket, cérnakeztűket, harisnyák, pamutok, cérnák, himzőselymek, szallagok, stb. stb.

Midőn a nagyérdemű közönségnek magamat ajánlom, vagyok teljes tisztelettel

Mikola Béla

uri- és női divatkereskedő, ÓZD.

Jóminőségű linoleum és lábtörlők.

A legfinomabb vásznak gyári árban. Művirágok, sirkoszorúk.

Finom pénzszerszények, szivarládák, ridikül és egyéb bőrárak.

Ne üljünk fel a sok mindenféle hirdetésnek, hanem ott szerezzük be

arany- és ezüstáruszükségletünket

ugymint zsebkendőket, ingaórákat, china-ezüst díszes tárgyakat, a hol nagy választékban sokkal olcsóbb és biztosabb, mintha azokat máshonnan hozatnánk, tehát csakis

Guttman Sámuel

órák- és ékszerésznel Ózdon,

ahol mindenféle finom szemüvegek is kaphatók és a javításokért 1 évi írásbeli jótállás adatik.

Bármely nagy céggel is versenyképes.